

en prisaf tale mellem f.eks. to landsdækkende virksomheder.

Af Europa-Kommissionens nyligt udsendte bagatelmeddelelse (EF-Tidende 2001, nr. C 368, s. 13) fremgår det udtrykkeligt, at prisaf taler mellem konkurrenter generelt anses for at være så skadelige for konkurrencen, at de – uanset de involverede parter markedsandele – ikke vil kunne nyde godt af bagatelmeddelelsen.

På den baggrund foreslås det, at konkurrencelovens bagatelregel i § 7, stk. 1, heller ikke finder anvendelse på prisaf taler. Det betyder, at den generelle regel i § 6 om forbud mod konkurrencebegrænsende af taler finder anvendelse. Forbudet er dog ikke absolut. Virksomheder, der indgår af taler, der også indeholder bestemmelser om priser, vil således kunne søge om og opnå fritagelse efter lovens § 8, hvis af talerne opfylder de i loven angivne betingelser.

Offentliggørelse af afgørelser og korrespondance

I dag skal Konkurrencerådets afgørelser samt rådets henvendelser og myndighedernes svar vedrørende en konkurrencebegrænsnings lovlighed offentliggøres. Arbejdsdelingen mellem Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen betyder, at rådet skal træffe afgørelse i principielle sager samt i sager, der er af særlig stor betydning. Konkurrencestyrelsen træffer – ligesom en række andre offentlige myndigheder – afgørelser i et antal sager, som ikke har nogen reel betydning for forståelsen af konkurrencereglerne eller for kendskabet til konkurrenceforholdene. Det kan være tilfældet i visse klagesager, hvor den relevante problemstilling ikke kan løses ved hjælp af konkurrencelovens regler, fordi der f.eks. klages over en anden myndigheds myndighedsudøvelse. Ligeledes forekommer det, at Konkurrencestyrelsen på rådets vegne træffer afgørelser i et større antal sager, hvor afgørelserne stort set er enslydende. Det er f.eks. tilfældet, hvor styrelsen modtager et større antal klager over samme forhold. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt, at enhver afgørelse, som Konkurrencestyrelsen måtte træffe, skal offentliggøres, idet en sådan offentliggørelse får karakter af ”informationsforurening” og således vanskeliggør en hurtig og effektiv søgning efter relevant materiale.

På denne baggrund foreslås det, at reglerne om offentliggørelse præciseres, således at Konkurrencerådets afgørelser samt rådets udtalelser til offentlige myndigheder og disse myndigheders svar altid skal offentliggøres. Ligeledes præciseres det, at Konkurrencestyrelsens afgørelser skal offentliggøres, og at offentliggørelse af styrelsens afgørelser kun kan und-

lades i de særlige tilfælde, hvor en afgørelse hverken skønnes at være af betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller af interesse for offentligheden i øvrigt.

Digital forvaltning

For at forberede konkurrenceloven på overgangen til digital offentlig forvaltning foreslås der indsat en hjemmel, der åbner mulighed for, at korrespondance til og fra Konkurrencerådet, Konkurrencestyrelsen samt Konkurrenceankenævnet kan foregå elektronisk.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslagets bestemmelser om styrkelse af mulighederne for at gribe ind over for offentlige konkurrencebegrænsninger betyder en opprioritering af Konkurrencestyrelsens opgavevaretagelse på det offentlige område. Opprioriteringen vil kræve fem AC-årsværk svarende til en udgift på 2 mio. kr. om året.

Udgifterne afholdes inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets eksisterende rammer.

Forslaget sigter på at øge konkurrencen og styrke lovens generalpræventive effekt. Forslaget kan medføre øget effektivitet og lavere priser på en række offentlige udgiftsområder. Således har eksempelvis opklaringen af et større kartel i el-installatørbranchen vist, at kartellets koordination af tilbud har betydet væsentlige merudgifter for offentlige indkøbere eller bygherrer.

3. Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for virksomhederne

Forslaget vedrørende konkurrencebegrænsninger i den offentlige sektor vil betyde en opprioritering af konkurrencemyndighedens opgavevaretagelse på dette område. Forslaget vil sætte yderligere politisk fokus på konkurrencebegrænsninger i den offentlige sektor og vil kunne fremme muligheden for, at virksomheder får lettere og lige adgang til visse markeder og dermed øge konkurrencen.

Offentlig regulering kan hæmme virksomheders adgang til markeder. Det gælder f.eks. markeder, hvor en offentlig regulering har den konsekvens, at kun én virksomhed eller kun autoriserede virksomheder har adgang. Reguleringens konsekvenser kan skyldes, at lovgiver har ønsket at fremme andre vigtige samfundshensyn f.eks. miljø-, sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn, og at hensynet til konkurrencen derfor har måttet vige i overvejelserne. Imidlertid er der i mange tilfælde ikke en skarp modsætning mellem hensynet til konkurrence og andre vigtige samfunds-